

בש"פ 1857/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1857/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית
המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט מ' בן-ארי)
במ"ת 1344-01-20 מיום 23.2.2019

תאריך הישיבה: י"ט באדר התש"ף (15.3.2020)

בשם העורר: עו"ד ניר אלפסה

בשם משיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוקסדרהדיןפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת מ' בן ארי) במ"ת 1344-01-20 מיום 23.2.2020, המורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו.

2. ביום 1.1.2020 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כתב אישום נגד העורר המייחס לו עבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה מגונה בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה ממשית - לפי סעיפים 345(א)(1) ו-348(ב) בצירוף סעיף 345(ב)(3), וסעיפים 348(ג) ו-380, בהתאמה, לחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, בשלושה מקרים שונים תקף העורר נשים אקראיות אשר הלכו לבדן בשעת לילה מאוחרת.

האישום הראשון: ביום 3.7.2019, סמוך לשעה 04:00 לפנות בוקר, תקף העורר תיירת אשר הלכה לאורך רצועת החוף בבת-ים. על פי המתואר בכתב האישום העורר הפיל את המתלוננת על הקרקע, חסם את פיה בידו, אמר לה בשפה האנגלית כי ברצונו לקיים עמה מגע מיני והורה לה להירגע. בהמשך לכך וחרף התנגדותה הפיזית העורר הפשיט את פלג גופה התחתון נגע באיבר מינה וכן החדיר את אצבעו לאיבר מינה. כאשר הבחינה המתלוננת בעובר אורח וזעקה לעזרתו העורר פנה אליו ואמר "זו הבחורה שלי", בשפה האנגלית, והאדם התרחק מזירת האירוע. בהמשך לכך הרפה העורר במעט מאחיזתו במתלוננת וזו הצליחה להיעמד על רגליה, אך העורר הפילה אל הקרקע בשנית ושב ובעל אותה באותו האופן. לאחר מכן הצליחה המתלוננת להימלט והזעיקה עזרה. האישום השני: ביום 21.11.2019, סמוך לשעה 02:00 לפנות בוקר, תקף העורר עוברת אורח באחד מרחובותיה המרכזיים של בת-ים. המתלוננת התכופפה על מנת ללטף חתול ברחוב והעורר הגיח בריצה מאחוריה, חבט בישבנה ונמלט מן המקום. מספר דקות לאחר מכן הבחינה המתלוננת בעורר ופנתה אליו בכדי לעמוד על פשר מעשיו. בתגובה לכך העורר דחף את המתלוננת וגרם לנפילה, ובעודה שרועה על הקרקע בעט בראשה בעודו צועק "לכי הביתה". האישום השלישי: ביום 30.11.2019, בשעה 03:00 לפנות בוקר, צעדה ברחוב המתלוננת באישום זה. העורר חלף מולה, נתקל בכתפה ולאחר מכן החל לצעוד אחריה. משפנתה אליו המתלוננת ושאלה לפשר מעשיו דחפה העורר לכיוון הכביש, בעט בה מאחור וגרם לנפילתה, ובעודה שרויה על הקרקע שב ובעט בה בגבה. בהמשך לכך גרר העורר את המתלוננת לכיוון גרם מדרגות סמוך וכשזו זעקה לעזרה לפת בצווארה במטרה להשתיקה, השליכה על הקרקע ובעט בה בשלישית. לאחר מכן הוליכה במורד המדרגות בעודה שפופה, וכשניסתה לזעוק לעזרה בשנית שב ולפת בצווארה. בשלב זה הדף העורר את המתלוננת באופן שהוביל לנפילתה במורד גרם המדרגות. לאחר מכן ניגש אליה, בעט בחוזקה בראשה והצמיד מפתח לצווארה. משהבחינה המתלוננת בעובר אורח שעבר במקום, היא זעקה לעזרה, ולאחר שזה קרא לעבר העורר "הלו, מה אתה עושה", נמלט העורר מן המקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו, בה נטען לקיום ראיות לכאורה ולקיומן של עילות מעצר לפי סעיף 21(א)(1) ו-21(ב) ואף לפי סעיף 21(א)(1) ו-21(ג)(4) לחוק המעצרים, שכן עבירות המין המיוחסות לעורר בוצעו תוך שימוש באלימות חמורה.

4. ביום 13.1.2020 התקיים דיון בעניינו של העורר בבית משפט קמא, בגדרו הסכים בא כוחו לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לשני האישומים הראשונים, תוך שהודגש כי העורר נעדר עבר פלילי וכי הוא השתחרר כחצי שנה קודם לכן משירות צבאי משמעותי כקצין. משכך ובהסכמת המדינה הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של העורר, תוך שהודגש כי אל לו לפתח ציפיות ביחס להחלטה הסופית. ביום 2.2.2020 הוגש תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן בגדרו העריך שירות המבחן כי אין בחלופת המעצר שהוצעה - מעצר בית בבית אמו של העורר תחת פיקוחה ותחת פיקוח בני משפחה נוספים ואחד מחבריו - כדי לצמצם את הסיכון להישנות התנהלותו הפוגענית או את הסיכון מהפרת תנאים מגבילים, תוך שהוער כי מדובר במפקחים שיתקשו בביצוע תפקידם נוכח תפיסתם החיובית את העורר.

5. בדיון שהתקיים ביום 3.2.2020 הורה בית המשפט קמא, לבקשת העורר וחרף התנגדות המדינה, על

קבלת תסקיר מעצר משלים לשם מיצוי האבחון שערך שירות המבחן, וזאת במטרה לבחון את האפשרות למעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

ביום 19.2.2020 הוגש תסקיר משלים כאמור, בגדרו ציין שירות המבחן כי לאחר בחינת מכלול הנתונים במקרה דנן - ובכלל זה אופי העבירות המיוחסות לעורר, הערכת הסיכון להישנות מעשיו, אי-הפנמה שלו ושל אמו לבעייתיות מצבו והעדר הבנה לצורך בטיפול, ולאור ההתרשמות מהמפקחים המוצעים כאמור - הוא אינו ממליץ על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

6. ביום 23.2.2020 ניתנה ההחלטה מושא ערר זה. בית המשפט סבר כי בשים לב לעוצמת האלימות, מהות ואופי עבירות המין והאלימות והישנותן, נשקפת מהעורר מסוכנות ברורה ובולטת שלא ניתן, בשלב זה, לאיין בתנאים שהוצעו. בית המשפט סמך ידו על ממצאי שירות המבחן שהתרשם כאמור כי העורר מתקשה להכיר במצבו באופן המוביל לסיכון להישנות התנהגות מינית אלימה מצדו, ומשכך נמצא שאין בחלופת מעצר או במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו. על כן הורה בית המשפט על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, תוך שצוין כי ייתכן ובחלוף זמן סביר ובכפוף לכך שתוצג חלופה איתנה לצד פיקוח אלקטרוני, יוכל העורר לפנות בבקשה לעיון חוזר בהחלטה.

7. בעררו טוען העורר כי שגה בית המשפט המחוזי בהחלטתו, מאחר שלא ניתן משקל מספק לעברו הנורמטיבי של העורר ולשירותו הצבאי המשמעותי, וכן לכך שהעורר, חרף המצב הכלכלי והמחסור התמידי בצ'לם גדל, רכש השכלה תיכונית ושימש כעמוד התווך בבית אמו והיה לעזר כנגדה. כן נטען כי תסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו, בגדרם נקבע כי קיים סיכון להישנות התנהלות מינית פוגענית, מרחיקי לכת וניכר כי בבסיסם הכחשת העורר את העבירות המיוחסות לו שעה שעומדת לו חזקת החפות. עוד נטען כי אין בכך שהמפקחים המוצעים מאמינים בחפותו כדי להקלות במאומה מיכולתם לפקח עליו. ולסיום נטען כי שגה בית המשפט קמא בקבעו כי לא ניתן לאיין את המסוכנות שלכאורה נשקפת מהעורר על-ידי פיקוח אלקטרוני, שכן בשים לב לאמור לעיל עניינו נופל בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן.

8. בדיון לפניי חזר בא כוח העורר על עיקרי נימוקיו דלעיל, תוך דגש על הרקע הנורמטיבי של העורר ושירותו הצבאי, וכן טען כי לא היה מקום לכך שבית המשפט יזקוף לחובתו את כפירתו. על כן התבקש מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני, ולחלופין - החזרת הענין לבית המשפט המחוזי על מנת שיבחן בעצמו את התאמת המפקחים.

מנגד, בא כוח המדינה הדגיש כי נוכח המעשים המיוחסים לעורר קמה נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית. כן הודגש כי יש לבחון את שלושת האישומים נגד העורר כמכלול אחד המצביע על רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, וכי למרות המסוכנות המובהקת, בית המשפט לא נמנע מהפניית העורר לתסקיר מעצר וכן לתסקיר משלים, בהם הביע שירות המבחן את עמדתו השלילית לחלופת מעצר, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני. לבסוף הפנה בא כוח המדינה להערתו של בית המשפט קמא לענין האפשרות לעיון חוזר, בחלוף זמן סביר ובכפוף לכך שתוצג חלופה איתנה לצד פיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון הגעתי לכלל מסקנה כי אין כל עילה המצדיקה סטייה מהחלטתו של בית המשפט קמא.

10. המעשים המיוחסים לעורר הם חמורים. המדובר ברצף של עבירות מין ואלימות חמורות, שבוצעו באופן אקראי, בשעות לילה מאוחרות, ללא כל הסבר. מאפיינים אלה מובילים למסקנה כי קיימת סכנה ברורה ומוחשית לשלום הציבור, כאשר המסוכנות של העורר היא כלפי כולי עלמא ולא כלפי אדם או סביבה מוגדרת (כגון בעבירות מין במשפחה).

אכן, לעורר אין עבר פלילי, וחרף המצב הכלכלי והמחסור בצלם גדל, הוא רכש השכלה תיכונית, התגייס לצבא ושירת כלוחם וכקצין. אך דווקא הפער הצורם בין עברו החיובי כאמור של העורר לבין המעשים החמורים המיוחסים לו בכתב האישום, מעורר תמיהה וצריך להפעיל פעמון אזהרה, שכן רב הנסתר על הגלוי באישיותו של העורר.

11. למרות המסוכנות המובהקת העולה ממעשי העורר, בית המשפט קמא לא שלל על הסף בחינת אפשרות של חלופת מעצר, לרבות אפשרות למעצר בפקוח אלקטרוני, אך נוכח מסקנותיו הברורות של שירות המבחן, בשני התסקירים, בצדק הגיע בית המשפט למסקנה כי אין מקום, בשלב זה, לחלופת מעצר.

"אמנם תסקיר שירות המבחן אינו חזות הכל, אך כפי שנפסק לא פעם, על מנת לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן, ובייחוד המלצה שלילית כה עקבית כבענייננו, נדרשים טעמים טובים וכבדי משקל" (בש"פ 5875/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.9.2019) והאסמכתאות הנוספות הנזכרות שם).

בענייננו אין כל הצדקה לסטייה מהמלצות שירות המבחן, אשר אך מחזקות את המסקנות העולות במישרין מהמעשים המיוחסים לעורר.

12. כפי שהעיר בית המשפט קמא, הרי שבחלוף זמן סביר יוכל העורר לשוב ולפנות לבית המשפט קמא בבקשה לעיון חוזר במעצרו.

13. אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט באדר התש"ף (15.3.2020).

ש ו פ ט